Dinsdag 24 September 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4918

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur Dr. Joh Hartog. Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Red.-adres Conscientiesteeg 27

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Protestbetoging in Amsterdam tegen uitzending Troepen

Generaal Kruls houdt voet bij stuk

Stalin over zijn samenwerking met het Westen

Debatten over de Italiaanse Kolonien te Parijs

VERTREK 7 DECEMBER-DIVISIE.

Zaterdag is in Amsterdam een soldaat ernstig gewond bij relletjes, die losbraken n.a.v. het vertrek der 7 December divisie. Een menigte betoogde tegen het vertrek, waarop militaire en burgerpolitie van gummiknuppels en vuurwapenen gebruik diende te maken. De soldaat wiens identiteit nog niet achterhaald is en die zich sterk tegen de militaire politie verzette, liep hierbij ernstige verwondingen op. (Amsterdam, (AP) 23.9).

De Associated Press meldt over bovenstaand als volgt:

„Een werd gedood en een gewond toen Zaterdagavond vijf honderd mensen, waarbij enige soldaten, betoogden tegen de uitzending van Nederlandse troepen naar Indonesië.

Luitenant Generaal Kruls, de Nederlandse chef,staf, hield verleden week twee radioredevoeringen, waarin hij de leden van de troepen die voor uitzending in aanmerking komen waarschuwt voor de gevolgen van hun desertie. Hij wees erop, dat een aantal soldaent niet terugkeerde van het verlof dat zij hadden gekregen alvorens ingescheept te worden. De regering had aangekondigd, dat ten minste een divisie naar Indonesië zou vertrekken om de Britse troepen, die vertrekken, te vervangen". (Amsterdam, (AP) 23.9).

GEEN GEVAAR.

Stalin verklaarde, dat de wereld niet bang behoef te zijn voor een nieuwe oorlog. Het monopolie van het bezit van de atoombom zal niet lang meer duren, aldus Stalin, die eraan toevoegde dat de Verenigde Staten China moeten verlaten asl een stap naar de vrede.

Stalin zeide zulks in een antwoord op negen vragen, welke hem waren voorgelegd door Alexander Werth, den Moskousen correspondent van de Londense Sunday Times. Stalin was van mening, dat Engeland en de Verenigde Staten er niet in zouden slagen een kapitalistische omsingeling van Rusland tot stand te brengen, zelfs niet als zij het zouden willen.

Vervolgens vroeg Stalin ogenblikkelijke demilitarisatie en democratisatie van Duitsland als een volgende stap naar de vrede. Men moet verschil maken tussen geschreeuw van een nieuwe oorlog en het werkelijke gevaar ervan, dat momenteel niet bestaat (Londen, (AP) 24.9).

Stalin wees er nog op, dat de vrees voor de oorlog vooral gevoed werd door militaire en politieke groepen, die bepaalde belangen dienden. Zoals bijvoorbeeld om tegenpolitici schaakmat te zetten, dan wel bij militairen om tegen te gaan dat de begroting voor militaire zaken verkleind zou worden. Ook zeide Stalin dat zij in het idee verkeren, dat demobilisatie de werkloosheid in hun handen zou doen toenemen.

Inzake het gebruik van Duitsland als tredsteen voor een aanval op West-Europa zeide Stalin, dat dit niet kon, omdat Sovjet-Rusland door een wederzijds verdrag met Groot-Britannië, Frankrijk en de Verenigde Staten verbonden is door de besluiten van Potsdam. Bovendien zou gebruikmaking van Duitsland voor een aanval op West-Europa een afwijking zijn van de nationaal getinte politiek der Sovjet-Unie. Wat Stalin alleen wilde was ontwapening en democratisatie van Duitsland, omdat dit een van de meest hechte middelen was voor de vrede.

Werth vroeg ook omtrent Stalins mening inzake het vormen van de politiek der Westeuropese communistische partijen in Moskou. Stalin noemde dit absurd en een restje uit het arsenaal van Hitler en Goebbels.

Op de vraag of Stalin geloofde in de mogelijkheid tot samenwerking tussen de Sovjet-Unie en de Westerse democratieën, niettegenstaande het verschil in opvatting en zienswijze, maar bijvoorbeeld door vreedzame concurrentie zoals Wallace in zijn rede had gezegd, antwoordde Stalin alleen: „Ongetwijfeld, ja."

Werth gewaagde van Stalins uitspraak indertijd bij een bezoek van een Labourdelegatie aan Moskou, waarbij Stalin gesproken had van goede samenwerking tussen de Sovjet-Unie en Groot-Britannië. Hij vroeg nu hoe Stalin zich dacht deze samenwerking te kunnen bevorderen. Stalin zeide, dat hij vooral dacht aan politieke, commerciële en culturele betrekkingen tussen beide landen (Londen, (AP) 24.9).

NIEUWE KIESWET IN POLEN.

In een rumoerige bijeenkomst heeft de voorlopige nationale vergadering in Warszawa Zondagavond met 306 tegen 40 stemmen de nieuwe algemene kieswet aangenomen, waaronder Polen waarschijnlijk binnen de komende maanden algemene verkiezingen zal houden.

De regering zal blijkbaar spoedig de datum bekend maken en den kiezers een tijdsspeling geven van ten minste 90 dagen.

De wet werd aangenomen ondanks de oppositie van Vice Premier Stanislaus Mikolajczyks Boerenpartij welke volhield, dat daaronder een eerlijke verkiezing niet mogelijk zou zijn.

Het voorlopig parlement verwierp alle amendementen die door Mikolajczyk werden voorgesteld. In het debat beschuldigde Stanislaus Bienkowhiski van de Arbeiderspartij Mikolajczyk ervan anti- Russisch te zijn en te hopen op een Engels-Noordamerikaanse interventie (Warszawa, (AP) 23.9).

ALS COMPENSATIE..

De Tsjechoslowaakse Generaal H. Pika heeft in de Militaire Commissie op de vredesconferentie bij de bespreking van de Helleens-Bulgaarse grensquestie aangeboden om de eis van zijn land ten aanzien van Hongarije te laten varen indien Hellas zijn eisen ten aanzien van Bulgarije voor de demilitarisatie van de grens eveneens wil opgeven.

Generaal Pika drong er bij Hellas op aan om zijn amendement in te trekken, waardoor van Bulgarije geëist wordt, dat het de bestaande verdedigingswerken zal vernielen en het verboden wordt nieuwe te bouwen.

Hij zeide, dat Tsjechoslowakije een gelijk amendement op het Hongaars verdrag zou intrekken indien Hellas het zou doen.

De Noordamerikaanse afgevaardigde J. D. Balmer zeide, dat de Verenigde Staten Hellas's verzoek ten aanzien van de aanleg van nieuwe verdedigingswerken zouden steunen, doch van mening zijn, dat de eis voor de vernieling van de bestaande fortificaties onnodig is omdat er thans geen fortificaties zijn (Parijs, (AP) 23.9).

TEGEN HET RUSSISCHE VOORSTEL.
Uit de Veiligheidsraad.

De Verenigde Staten en Groot-Britannië schaarden zich tezamen tegen het Russische voorstel in de Veiligheidsraad om inlichtingen te verkrijgen over de geallieerde troepenpositie in vreemde, nietvijandelijk geweest zijnde landen. Groot-Britannië noemde dit „zuivere propaganda". Johnson van de Verenigde Staten zeide ertegen te zullen stemmen om het op de agenda te krijgen, omdat de Noordamerikaanse troepen in andere landen daar zijn in overeenstemming met de betreffende regeringen en dat zij niet bijdragen aan de onzekerheid welke in de wereld heerst.

Hasluck van Australië zou ook tegen stemmen.

Cadogan van Engeland vroeg aan Gromyko die als voorzitter fungeerde, wat Ruslands bedoelingen eigenlijk waren. Gromyko: „Onze regering ziet er een bedreiging des vredes in." Ook noemde Gromyko enkele landen, waar Noordamerikaanse troepen zitten: IJsland, China. Dan Britse troepen: Egypte, Irak, Hellas.

Gromyko verklaarde dat men meer en meer stemmen hoorde dat deze landen de aanwezigheid van troepen toch niet zo erg op prijs stellen en hij voegde Indonesië en Latijns-Amerikaanse landen erbij (Lake Success, (AP) 24.9)

VRIJLATING POLITIEKE GEVANGENEN?

De Bulgaarse regering heeft bekend gemaakt, dat ongeveer 2000 politieke en criminele gevangenen gratie zullen krijgen en vrijgelaten zullen worden (Sofia, (AP) 23.9).

CONSTELLATION VERONGELUKT.

Het landingstoestel van een Constellation van de Pan-American bezweek enkele ogenblikken nadat het vliegtuig te Rineanna, Erie (V.S.), de grond had geraakt van de Shannen-vlieghaven. Het vliegtuig brak in tweeën, de 26 inzittenden werden dooreen geslingerd, maar kwamen er met schokken en zonder verwondingen af.

Het vliegtuig was op weg van New York naar Lissabon. Het was de eerste transatlantische vlucht sedert alle Constellations in de loodsen gehouden werden (wegens vele ongelukken) (Erie, (AP) 24.9).

OPVOLGERS VAN HARRIMAN.

Joseph Davies, oud-ambassadeur in Moskou, en Generaal Dwight Eisenhower zijn mensen, die genoemd worden als mogelijke opvolgers van William Averell Harriman als ambassadeur aan het Hof van Sint Jacob te Londen (Londen, (AP) 24.9).

TROEBELEN IN HELLAS.

Te Athene maakte het Ministerie van Openbare Orde bekend, dat 42 mensen gedood werden in een slag tussen communisten en militaire politie in Thessalië. De gevechten duurden 15 uren.

Dit was de grootste bende die ooit een aanval heeft gedaan. Twee militaire polities lieten het leven, maar er zijn er nog 27 zoek, alsook 7 soldaten. Er vielen 120 gewonden, toen het dorpje hernomen werd. De bende was bewapend met automatisch geschut en de gendarmerie zal al spoedig zonder ammunitie (Athene, (AP) 24.9).

DOMINICANEN BIJ DEN PAUS.

Gisteren heeft Zijne Heiligheid de Paus te Castel Gandolfo den nieuwen magister generaal der Predikbroeders Pater Emanuel Suarez O.P., tezamen met den afgetreden generaal Pater Martinus Gillet O.P., alsmede 91 leden van de Orde in audiëntie ontvangen. Gedurende 18 minuten richtte de Heilige Vader zich in het Latijn tot de Paters.

De Paters Dominicanen, die in Rome verzameld zijn, zullen nog enige tijd blijven om verschillende wereldproblemen, die zich hebben voorgedaan, te bespreken.

ASSISTENTEN DER JEZUIETEN.

Pater Tomasso Travi S.J., oudprovinciaal van de Jezuïeten in Argentinië, is gekozen tot assistent van den pas gekozen generaal Pater J. B. Janssens S.J.

ONDERSCHEIDINGEN IN SURINAME.

Ten gelegenheid van de opening der Staten-Generaal werd in Suriname de volgende Koninklijke onderscheidingen verleend:

1. Mr. de Niet, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie, Ondervoorzitter van de Raad van Bestuur, Ridder in de Orde van den Nederlandsen Leeuw.
2. F. H. R. Lim Apo, Voorzitter van de Staten, Officier in de Orde van Oranje-Nassau.
3. R. D. Simons, Ex-Inspecteur voor het Onderwijs, Officier in de Orde van Oranje-Nassau.
4. Ir. I. R. J. de Greve, Directeur-Beheerder van de Surinaamse Bauxiet Maatschappij, Officier in de Orde van Oranje-Nassau.
5. Dr. A. E. Wolff, Hoofd van de Dienst ter bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten, Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.
6. A. Currie, Gouvernements-Landmeter, Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.
7. J. T. R. Folmer, Ex-Beheerder-Gezagvoerder van de koffieonderneming „Jagtlust", Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.
8. J. M. W. Morroy, Districts-Secretaris van Saramacca, Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.
9. Mej. N. Alvares, Hoofd van een biezondere bewaarschool op Christelijke grondslag, Eremedaille der Orde van Oranje-Nassau in goud.
10. J.W.C. Rigot, Gepensionneerd stationchef bij de Landsspoorweg, Eremedaille der Orde van Oranje-Nassau in goud.
11. Mej. C. Dompik, Hoofdwijkverpleegster van de Vereniging „Het Groene Kruis" in Suriname, Eremedaille der Oranje-Nassau in zilver.
12. B. Paltantewari, Pandit, Voorganger van de Sanatan Dharm te Livorno, Eremedaille der Orde van Oranje-Nassau in zilver.
13. A. R. Slijters, Agent van Politie 1e klasse, Eremedaille der Orde van Oranje-Nassau in zilver.
14. Radyo, Hoofdman op de Suikeronderneming „Mariënburg", Eremedaille der Orde van Oranje-Nassau in brons.
15. B. Sassamali, Arbeider bij het Boswezen, Eremedaille der Orde van Oranje-Nassau in brons.

Voor de Verenigde Staten werd gekozen Pater Vincent Mc Cormick S.J. uit New York (Rome, (AP) 24.9).

NOOD LEERT BIDDEN.

Onlangs werd bekend hoe de bokser Billy Conn voorging bij het bidden van de rozenkrans toen hij zich met een groep artisten van Hollywood bevond in een vrachtvliegtuig van het Noordamerikaanse leger welks stuurinrichting onklaar was. Een en ander kwam aan het licht toen hij $ 5000 schonk aan de nieuwe H. Hartschool te Pittsburgh voor het kopen van een Mariabeeld.

Billy Conn en enkele Hollywood-sterren waaronder Bob Hope en Marlene Dietrich maakten een tour door Europa om de Noordamerikaanse soldaten afleiding te bezorgen. Terwijl men van Frankrijk op weg was naar Engeland in slecht weer vernamen de inzittenden van het vliegtuig dat de stuurinrichting van het vliegtuig vast was geraakt. Er was weinig kans op dat het vliegtuig ergens anders dan in de ruwe wateren van het Engels Kanaal zou kunnen landen.

De zwaargewicht bokser deed de gelofte dat, indien hij en al zijn reisgenoten gered werden, hij een beeld van de H. Maagd zou schenken aan de H. Hartschool te Pittsburgh. Het vliegtuig landde veilig terwijl de passagiers juist klaar waren met het bidden van de rozenkrans, aldus vertelde Conn.

Behalve het beeld van de Madonna, kon voor het geschonken bedrag ook een gebeeldhouwde groep van Christus tussen de kinderen gekocht worden. Deze groep zal een plaats krijgen boven de hoofdingang van de oude H. Hartschool (Pittsburgh,ncwc)

het nieuws van vandaag

In een schriftelijk vastgelegd interview, dat Jozef Stalin heeft toegestaan aan een verslaggever van de Londense Sunday Times, beantwoordt de Russische dictator verschillende vragen, die inderdaad met grote scherpte gesteld werden. Het antwoord was niet minder scherp en om niet in Trumans fout te vervallen dat hij later moest zeggen zo voor de vuist weg niet precies te hebben uitgedrukt wat hij bedoelde te vertellen, heeft Stalin de vragen bij zich genomen en na enige dagen schriftelijk van bescheid gediend.

Een van de merkwaardigste antwoorden van den oppersten volksmenner is wel, dat het Hitlerse propaganda zou zijn, dat de communistische partijen in het buitenland zo precies naar Moskou's pijpen dansen. Is dit propaganda? Hebben wij in ons Nederlandse politieke leven niet herhaaldelijk gezien, wat in andere landen jaar in, jaar uit bevestigd werd, dat zoals Moskou peep de Communistische Partijen dansten? Het is in onze Dagcommentaar niet de plaats feiten te verzamelen, maar wij herinneren slechts aan het rapport, dat wij jongstleden Zaterdag van de hand van den NBC-commentator Tomlinhon publiceerden en die van Zuid-Amerika schreef, dat de communistische partijen elk ogenblik de huik verhangen, naarmate Moskou anders georiënteerd wordt.

Zonder te ontkennen dat in Stalins antwoorden niet hier en daar een kern van waarheid schuilt — elke volksmenner doet dit en dit is daarom des te gevaarlijker — moet toch worden opgemerkt, dat antwoorden welke Stalin aan Werth heeft gegeven, misschien de redacteuren van Pravda tevreden stelt, maar journalisten die de vrijheid gewend zijn, helemaal niet. Stalins antwoorden zijn, handig, in de afgetrokkenheid opgesteld en Stalin zal zijn adviseurs wel hebben gevraagd om geen blunders te begaan, maar steeds een slag om de arm te houden. Ons foppen zulke antwoorden van een pseudo-interview niet. Dan hebben wij liever een Truman, die voor de vuist weg sprekend een grote vergissing begaat, en zich door de vrije pers laat critiseren in woorden die wij hier niet zouden durven bezigen dan Stalin die zeker nimmer behoeft terug te krabbelen, maar toch in elk geval niet beantwoordt aan wat wij vrijheid noemen. In het licht van het huishouden wat de Russen in hun bezettingszone aanrichten, klinkt het vermakelijk dat Stalin „democratisatie" (wat een woord!) van Duitsland wenst.

Langs de Lijnen

door

GEORGE SEPPEN

Tegelen.

Indien ooit een gebied erin is geslaagd om niet alleen de aandacht op zich te vestigen in een zekere tijd, maar ook den buitenstaander te doen deelhebben aan de minder aesthetische geuren en de aanblik van de vuile was, dan is dat niet enkel Curaçao maar ook Suriname in de afgelopen maanden geweest.

Het commissie-krakeel der deputaten was in de letterlijke zin van het woord niet van de lucht, niet zozeer vanwege de Heren zelve, dan wel door een onafgebroken stroom van aanvallen, loftuitingen, misprijzingen, commentaren, telegrammen en beweringen, die hun komst, hun verblijf en hun vertrek vergezelde. Dit klemde des te meer, daar de huidige Nederlandse Pers zich van een en ander meester maakte en den volke een Surinesisch of [illegible] geven wilde, waarop men dezer dagen nu eenmaal vrij happig is.

En al moge dan de „inside-information" tot op zekere hoogte waardevol zijn, dit journalistiek medium kan ook te diep willen indringen in zaken van puur interne aard, waardoor aan betekenis verloren wordt, wat aan sensatie wordt gewonnen.

Want spectaculair was het zeker, toen de vuurwerken der welsprekende onenigheid zich meester maakten van de krant om het voor en tegen van commissies en commissie-leden. Nu is vuurwerk altijd vreugde van zeer korte duur en zo vermag de belangstelling voor het politiek gerucht nimmer de geesten bezig te houden voor langere tijd. Met het afnemen der spanningen verflauwde de interesse ook en thans ligt De West wederom in het rustig terrein der overzeese belangensferen, die den Nederlander reeds jaren her op de eerste plaats als commerciële gewend is te aanschouwen. Dit neemt niet weg, dat de eindconclusie voor velen die van een zekere politieke onrijpheid is geweest, waarbij men de eerder genoemde kwalijke geuren op de koop toe nam.

Toch schijnt voor hem, die langs het lijntje pleegt te staan, de werkelijke belangstelling voor De West te zijn toegenomen ondanks en — misschien ook wel dank zij — dat politiek duel en het is daarom aan Suriname en Curaçao, nu ze voor de opwinding hebben gezorgd; ook de verdieping en het perspectief te brengen, waardoor de interesse blijvend zal kunnen zijn.

* * *

Ook in anderen zin stonden wij lans de lijn. Het tournee van het Curaçaose voetbalelftal moge — sportief gesproken — voor de mannen van de Curaçaose Voetbalbond weinige winstpunten opleveren, succesvol is het in hoge mate, al was het alleen maar, omdat juist zo'n voetbalelftal bekendheid te schenken vermag in zeer wijde kring. Immers op en rond de voetbalvelden verzamelt zich telkenmale een indrukwekkend gedeelte van het Nederlands publiek en het liet zich reeds aanstonds aanzien, de loftuitingen zijn unaniem!

Toch hebben wij onlangs terug gedacht aan die verstandige woorden van den pro-deo-trainer van de Curaçaose jongens in oorlogstijd, die „team-work" eiste en naar eenheid en samenspel streefde en wiens opvattingen op zo treffende wijze aansluiten aan een eerlijke en gedegen critiek in een Limburgs blad, na de Curaçaose nederlaag van 2-6 van jongstleden Zondag.

„Het Curaçaos elftal bestaat inderdaad uit spelers, die stuk voor stuk pracht athleten zijn, maar die het voetbal, zoals wij dat kennen, niet beheersen. Achter deze mensen staat geen traditie van tientallen jaren goed voetbal. Zij spelen systeemloos en drijven op de kracht van hun snelheid, hun athleten-lichaam, op hun reactie-vermogen.

De som van dit alles haalt niet bij de voetbalkunst, bij het samenspel, bij het hogere voetbal der onzen. Het is zo, dat als deze [illegible] ons ploegspel leren, dat dan ons Nederlandse elftal een waardige partij voor hen zal zijn".

De hierboven genoemde trainer was één van die Europese Nederlanders, die het heel goed voor had met de Curaçaose voetbalsport, maar die — om overigens begrijpelijke redenen — na onnoemelijk veel geharrewar en ongezeggelijkheid van de zijde van zijn pupillen, het bijltje erbij heeft neergelegd. Een man, wiens stoere onverzettelijkheid tegen impulsieve naturen botste, maar die misschien veel meer gedaan heeft voor de Curaçaose voetbalsport, dan menigeen, die op de voorgrond trad, heeft kunnen bevroeden.

En aan zo iemand heeft men thans nog behoefte, dringende behoefte, op Curaçao!

Wanneer het tournee van thans aanleiding mag zijn om dit terdege in te zien, dan kan en zal het slechts in het welbegrepen belang van de Curaçaose voetbalsport zijn. Want voetballen doet men met zijn elven en nooit alleen.

Een voetbalelftal, dat zich buitenslands begeeft, heeft uiteraard, behalve sportieve ook representatieve verplichtingen en ten aanzien van de laatste kan het nimmer voorzichting genoeg zijn. Daarom is het zo betreurenswaardig, dat, blijkens een courantenbericht van recente datum het Curaçaose elftal onlangs zo schromelijk tekort geschoten is.

Het moet ons van het hart, dat het pijn doet te lezen:

„Het verblijf van de Curaçaose voetballers in Nederland begint te lang te duren. De spelers verlangen naar huis en worden ongedurig. De leiders laten zich weinig meer aan hun jongens gelegen liggen. Dat bleek Zaterdag wel, toen de voorgenomen officiële ontvangst op het Rotterdamse stadhuis niet door kon gaan, omdat de leiders de ploeg in de steek hadden gelaten...

Burgemeester Oud, enkele wethouders, de Heer Lotsy, die er zijn vacantie voor onderbroken had, bestuurders van Feyenoord en vele journalisten wachtten echter tevergeefs. Anderhalf uur na het vastgestelde uur, kreeg de Secretaris van Feyenoord aansluiting met Reeuwijk en toen bleek, dat de spelers er niets voor

voelden naar het Stadhuis te komen. Men kon toen niets anders doen dan de officiële ontvangst afgelasten".

(Algemeen Dagblad van Maandag 16 September 1946).

Alsnog hopen wij, dat dit bericht een niet geheel juiste lezing van de toedracht geeft, maar blamerend is het in hoge mate en dat nu is juist iets, dat kwaad doet aan de nog jonge naam van de Curaçaose Voetbalbond, die men in Nederland in sportkringen zo terdege te appreciëren weet, maar die zich allerminst de weelde van zulke ontsporingen veroorloven kan.

En — vanzelfsprekend — dit op zichzelf misschien niet zo belangrijke, incident, slaat terug op Curaçao, dat zich in het biezonder in onze dagen van zijn beste kant tonen moet.

* * *

Als het „Advertentieblad voor Limburg" in de rubriek Recente Memoires beweert, dat het weekblad De Linie te samen met Elseviers' Weekblad „ongetwijfeld tot de meest leesbare periodieken sinds d ebevrijding behoort", dan is dat zeer waar en er kan aan worden toegevoegd, dat ditzelfde advertentieblad, dat bij de N.V. Leiter-Nypels te Maastricht uitgegeven wordt, zijn naam ten spijt, over een paar uitstekende rubriekverzorgers beschikt. Lieden, die journalistieke flair aan helder inzicht paren en overigens over een dosis gevoel voor humor beschikken, dat kostelijke goed onzer barre dagen, dat niet gedistribueerd kon worden, noch te verkrijgen is op de zwarte markt.

Maar indien wij instemmen met het oordeel van Limburgs Advertentieblad voor beide periodieken, dan moet toch worden gezegd, dat het uitstekende weekblad „De Linie" meer dan eens laboreert aan journalistieke tact. Een weekblad, dat een Curaçaose correspondentie met een cliché van de „New Yorker" (één van de beste bladen ter wereld) illustreert, kan alerminst gebrek aan belangstelling worden verweten, maar wanneer zo'n cliché uitgerekend een allerlelijkste zwarte aap voorstelt, die met een stok gewapend in een boom klimt, dan kunnen wij daarin niets anders zien dan een ontstellend gebrek aan journalistieke reverentie ten aanzien van het land, waarover de correspondentie loopt.

Ons dukt, er zijn altijd nog wel andere cliché's te vinden, waarmede men de attractie voor een gebied als De West op ietwat fijnere en ook doeltreffender wijze illustreert.

* * *

Denderende radio-toespraken van Pater Henri de Greeve over de moraliteit in het nieuwe Nederlandse Leger, deden hoor en wederhoor ontstaan. Vele pennen en nog meer tongen kwamen los. Nu moet de moraliteit in de Koninklijke Landmacht, of beter de a-moraliteit allereerst in het licht der voorbije jaren worden gezien. Lichtvaardige gedachten op dit punt mogen funest zijn, doch ook de zwaartillendheid is weinig bevorderlijk voor de gang naar omhoog.

Met vallen en opstaan zal de juiste weg moeten worden gevonden en wij vermenen een veelbelovend verschiet te zien, uitgenomen de schrikbeelden, die de expositie van deze andere vuile was op te roepen schijnt.

Men noemt geen koe bont, of er is wel een vlekje aan, zegt men terecht en al moge de lichtbakenpater niet bepaaldelijk uitmunten in tact, dat hij een figuur van betekenis is, staat voor ons vast.

Het somtijds rauw geluid van den man van de Bond zonder Naam zal niet nalaten invloed te hebben in goede zin en het Nederlandse volk als geheel kan hem daar dankbaar voor zijn. De barre schildering van legerlijke verwildering neme men met een korreltje zout en dat er goede officieren, goede onderofficieren en goede soldaten in dat Leger zijn in Nederland en daarbuiten geeft vertrouwen, vooral als wij nog fidutie mogen hebben in de aangeboren Nederlandse nuchterheid en zakelijke gedegenheid, die door de eeuwen heen, ons volk een sieraad en een handicap beiden zijn geweest.

Dat er somtijds harde noten worden gekraakt achten wij een verblijdend verschijnsel, veel meer dan dat de fiolen van militaire toorn zouden moeten worden uitgestort over de Lichtbakenen van den man, die allerminst geschikt moet worden geacht voor de functie van Legeraamoezenier, maar die toch in een democratisch bestel een belangrijke plaats inneemt.

* * *

De zorgen des dagelijksen levens 1) hebben ons enkele weken tot zwijgen genoopt en tot de hoogste noden heeft wel die van de huishoudelijke hulp behoord. Maar het is een beetje gelukt. Twaalf aanbiedingen op een kleine advertentie in een plaatselijk blad en dat binnen 2 x 24 uur! Is dan de jerimiade in den lande een farce geweest? Klinkt het droef geluid der Nederlandse huismoeders dan niet als dat eens roependen in de woestijn?

Wij waren dankbaar en tevreden en wij waren verheugd, want er is in ons vaderland een toverwoord, een formule, die wonderen doet, een naam, die harten en stenen gemoederen breekt, een psychische vermurwer van de ijzige en koele adspirant-assistenten in het gezin en dat woord is... Canada!!! — Helaas, de vreugde is maar van zeer korte duur geweest, want de goede genius is in ons gaan verlaten, om de wijde wereld in te trekken naar Engeland, want... daar zijn tenslotte nieuwe fietsen te koop!!

Amigoe-lezers, zodra Huisvrouwenprobleem nummer één wederom is opgelost, kunnen wij bij vernieuwing langs het lijntje staan, want vooralsnog willen wij de vuile was persé binnenshuis houden.

1) Mevrouw R. Seppen - de Wekker kwam enkele weken geleden met de kinderen uit Canada in Nederland aan. — Redactie.

Schermerhorn critiseert de Nederlandse politiek

In het weekblad „Je Maintiendrai", waarvan hij een der oprichters is, heeft Prof. Willem Schermerhorn verklaard, dat de Nederlandse Anti-Sovjet politiek, die door de diplomaten gevolgd wordt, als resultaat heeft gehad dat Nederland, in de Vredesconferentie te Parijs, de kastanjes voor de Verenigde Staten en Engeland uit het vuur moet halen.

In dit artikel heeft hij een scherpe critiek geleverd op de Nederlandse internationale politiek en verklaard dat Nederland helpt een rampzalige verdeeldheid in de wereld te weeg te brengen.(Aneta).

PAUL SANDERS IN DE V.S.

De kunstcriticus van „Het Parool", Paul F. Sanders, is in de Verenigde Staten aangekomen, waar hij op 21 October een conferentie, gewijd aan de auteursrechten, zal bijwonen.

As. Dinsdag zal de heer Sanders een radiorede, houden voor de Noordamerikaanse zenders, maar gericht op Nederland, gewijd aan de hedendaagse Noordamerikaanse muziek. (New York, Aneta, 21.9).

OPTOCHT IN NIJMEGEN.

Vrijdag heeft Nijmegen de tweede verjaardag van de bevrijding gevierd en 's avonds trok een fakkeloptocht door de straten van deze onder de oorlog zo zwaar getroffen stad. (Nijmegen, Aneta).

NEDERLAND LEVERT GROENTE.

Vrijdag is bekendgemaakt, dat de Nederlandse Regering en de Britse bezettingsautoriteiten in Duitsland een overeenkomst hebben bereikt, waarbij Nederland 100.000 meter ton wintergroente zal leveren tussen eind September en eind Mei 1947.

Dit is twee-derden van de vroegere jaarlijkse uitvoer van Nederlandse groente naar Duitsland. De levering van groente aan de Britse en Noordamerikaanse bezettingslegers zal gewoon doorgaan. De nieuwe overeenkomst heeft slechts betrekking op leveringen aan de burgerbevolking van Westhalen en Rijnland (Den Haag, Aneta).

MEER STROOM.

Zaterdag werd officieel bekendgemaakt, dat het electriciteits-rantsoen in Nederland van 1 October af verdubbeld wordt. De productie is zodanig, dat alle industriële behoeften bevredigd worden en het overschot gedistribueerd kan worden in ruimere mate. (Amsterdam, Aneta 23.9).

NIEUWE ALCOA-SCHEPEN.

Woensdag loopt de „Alcoa Cavalier" van stapel. Het schip is op de Portland Oregon-werven gebouwd, waar ook nog de „Alcoa Clipper" en de „Alcoa Corsair op stapel gaan. Alle schepen worden in de Caraïbische dienst gebracht met New Orleans en New York als aanloophavens. (New York, Aneta. 23.9).

GROOT SLEEPWERK GAAT BEGINNEN.

Via Curaçao.

Volgens „Truw" is op 18 September a.s. een grote bok uit Vlaardingen vertrokken met bestemming Nederlands-Indië via Curaçao. De bok zal worden gebruikt voor het lichten van schepen, die tijdens de oorlog tegen Japan in de Indische wateren zijn gezonken. Het gevaarte wordt gesleept door twee sleepboten van de Koninklijke Marine, de „Beatrix" en de „Margriet"; ervaren sleeppersoneel van de firma Weismuller zal de tocht meemaken.

De reis gaat eerst naar Curaçao waar een groot dok ligt, dat eveneens naar Nederlands-Indië moet worden gebracht.

EEN KAREL DOORMANSTRAAT.

Ten einde ook in Amsterdam de herinnering levendig te houden aan den man die in de slag in de Java-zee op 27 Februari 1942 leiding heeft gegeven, stellen B. en W. voor in de zeeheldenbuurt (bij Adm. de Ruyterweg) de naam „De Zeven Provinciënstraat" te wijzigen in: „Karel Doormanstraat".

MR. ROOY TREEDT UIT PERSRAAD.

Naar wij vernemen heeft mr. Marinus Rooy, hoofdredacteur van de Nationale Rotterdamse Courant aan den minister van Binnenlandse Zaken eervol ontslag verzocht als lid van den persraad, aangezien hij overwegende bezwaren heeft tegen de motivering van de uitspraak van de commissie voor de pertszuivering inzake functionarissen van de NRC en tegen het optreden van de vanwege den minister aangewezen getuigen-deskundige bij de procedure, welke deze commissie onlangs tegen bedoelde functionarissen heeft gevoerd.

NIEUWE HOOGLERAREN.

Bij K.B. zijn benoemd: tot gewoon hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, om onderwijs te geven in de physische scheikunde: dr. J. Th. G. Overbeek, wetenschappelijk medewerker van het natuurkundig laboratorium der N.V. Philips Gloeilampenfabrieken te Eindhoven; tot gewoon hoogleraar in de faculteit der wis- en natuurkunde aan de Rijksuniversiteit te Groningen, resp. om onderwijs te geven in de dierkunde en der systematische plantkunde: dr. G. P. Baerends, thans visserijconsulent en dr. J. Heimans, conservator aan de gemeentelijke universiteit te Amsterdam.

VOORTSTUMPERENDE PRIESTEROPLEIDING.

Militairen houden Nebo onwettig bezet.

Na de bevrijding schijnen de Nederlandse strijdkrachten een binnenlandse veroveringsoorlog begonnen te zijn, zo schrijft de Volkskrant. Een aantal kerkelijke gebouwen hebben zij zonder veel moeite kunnen innemen en zij houden die nog steeds hardnekkig bezet. Er zijn ettelijke voorbeelden te noemen, maar het ergerlijkste is wel dat van de Nebo te Nijmegen. Dit prachtige seminarie der paters Redemptoristen is niet alleen wederrechtelijk in beslag genomen, maar ook geheel onnodig, want in Nijmegen zijn verschillende militaire gebouwen vrij, zoals aan de Linie bij nadere informatie bleek. De Kardinaal-Aartsbisschop heeft reeds driemaal hierover aan de betrokken minister geschreven. Telkens zonder resultaat. Het onwettig beslag duurt voort. De priesteropleiding voor Suriname, dat aan de zorg der Redemtoristen is toevertrouwd, moet intussen maar voortstumperen.

Indonesië.

LORD KILLEARN IN BATAVIA.

Lord Killearn is Zaterdag te Batavia aangekomen, waar hij verwelkomd werd door Dr. Van Mook, Lt. Gen. Mansergh, Prof. Schermerhorn en een Indonesische afvaardiging, die geleid werd door de Minister van Binnenlandse Zaken, Soedarsono.

Laat in de avond heeft Lord Killearn nog besprekingen gevoerd met Luitenant Generaal Mansergh en met de Noordamerikaansen Consul-Generaal W. Foote; Zaterdagavond gebruikte de Britse bemiddelaar het avondmaal ten huize van Dr. Van Mook, waar hij de leden van de Commissie Generaal ontmoette. (Batavia, Aneta).

COPRA UIT BALI.

Van Negara, Bali, zijn 250 ton copra naar Batavia gezonden bestemd voor de Procter and Gamble Mfg. Cy. Er liggen nog 1500 ton opgeslagen en men verwacht in de toekomst maandelijks 1000 ton te kunnen verschepen. Deze copra is bestemd voor margarinefabricage. (Batavia, Aneta).

„TOT NU TOE....".

Prof. Willem Schermerhorn heeft Zondag verklaard, n.a.v. berichten in pers en radio, als zou de Commissie-Generaal de autoriteiten van de „Republiek" in Java en Sumatra erkennen: „Tot nu toe heeft alle contact bestaan uit informele besprekingen tussen Dr. Van Mook, Soekarno, Soedarsono en mijzelf en deze besprekingen handelden alleen over de evacuatie en het sluiten van een wapenstilstand met het oog op de hervatting der besprekingen. (Batavia, Aneta).

VLUGGE MANIER OM INSECTEN TE DODEN.

Gewapend met een „electro sprayer" verscheen deze dagen op ons kantoor de heer B. G. Santine, de bekende gerant van het Hotel Americano, om een demonstratie te geven in het doden van insecten.

De heer Santine, die deze vernuftige dingen op de markt brengt, legde daarbij uit hoe men het gedeeltelijk vult met water en gedeeltelijk met een of ander insecten-dodend middel, waarop men met een stekker in het meest nabijzijnde stopcontact het apparaat enkele minuten laat staan. Zo ontstaat daarbinnen een enorme hitte welke het water verandert in droge stoom. Zodra dit geschied is geeft het apparaat zulks aan door het uitgaan van een rood lichtknopje en men kan gaan spuiten. Even wordt een staafje ingedrukt en de insectendodende stof vliegt er onder druk van 125 pond in „atoomvorm" uit. Als een straal mist spuit het tot een afstand van ongeveer vijf meter.

Inderdaad bleek het middel effectief te zijn want spoedig kon men allerlei klein gedierte uit de kasten zien kruipen en in stuiptrekkingen terneer vallen. Naar de heer Santine ons mededeelde gebruikte hij voor de gelegenheid het zogenaamde „Tigress vaporizing insecticide" dat eveneens door hem op de markt gebracht wordt. Men kan evenwel net zo goed DDT of Flit of enig ander middel gebruiken.

Elk apparaat kost 137.50 gulden en reeds zijn op Curaçao 180 ervan in gebruik en op Aruba 40. Wien het missen kan raden wij aan zulk een sproeier aan te schaffen. Het is een handig en doeltreffend ding.

TER ERE VAN DEN MINISTER.

De Consul van de Verenigde Staten van Brazilië, de heer Julius Penha, heeft gisteravond ter zijnen huize een cocktailparty gegeven. Deze partij werd aangericht bij gelegenheid van het bezoek van den Braziliaansen Gevolmachtigd Minister L. Salgado dos Santos, die zoals men weet met de Pericles hier Zaterdag aankwam op doorreis naar Costa Rica.

Mevrouw M. Kasteel-Baltussen, vergezeld van den kapitein-adjudant van den gouverneur, was onder de gasten ter partij.

NIEUW AFDELINGS-BESTUUR R.K. PARTIJ.

Bij de laatst gehouden Bestuursverkiezing is het Bestuur der Afdeling Santa Ana van de Katholieke Partij als volgt samengesteld:

M. Fraay Voorzitter; C. Alejo Ondervoorzitter; M. Chatlein Lz. Secretaris; M. Rama Penningmeester; J. Penso, J. Cijntje en H. Augusta Commissarissen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Veritas: Woensdagmiddag om 17.30 uur is er in de Thomasclub vertoning van de film over het Eeuwfeest in 1942.

SCHEEPSTIJDINGEN.

23 September 1946.

Titus van Maracaibo, Evelyn van Bonaire, Titus naar New York.

24 September 1946.

Douro van Jacmel, North Haven naar Frankrijk, Samspring van Engeland.

GRACE LINE-DIENST HERVAT.

De firma S.E.L. Maduro schrijft ons:

Wij hebben het genoegen U mede te delen, dat volgens van de Directie te New York ontvangen bericht de zeeliedenstaking in de Verenigde Staten ten einde is, zodat de Grace-Line zo spoedig mogelijk haar gewone wekelijkse dienst naar Curaçao zal hervatten.

Verwacht wordt dat binnen een paar dagen het eerste schip van New York naar Curaçao zal vertrekken. Zodra hiervan bericht ontvangen wordt zullen wij dit in onze gebruikelijke advertenties bekend maken.

CURAÇAO TEGEN V.U.C.?

Blijkens berichten in de Nederlandse kranten zal het Curaçaose voetbalelftal Woensdag in Den Haag uitkomen tegen een versterkte V.U.C.-ploeg. De wedstrijd zal plaats vinden in het V.U.C.-stadion, aldus de kranten. Uit een particuliere brief van een der Curaçaose spelers vernamen wij, dat het Curaçaose elftal ook zou uitkomen tegen Haarlem, kampioene van Nederland. Of zulks inderdaad zal geschieden kunnen wij niet bevestigen.

DE TOETREDING VAN HET BRITSE RIJK TOT DE FIFA.

Bij de toetreding van de Voetbalbonden in het Britse Rijk tot de FIFA, is het volgende bepaald:

De Britse Bonden zullen nog altijd het recht hebben om de regels van het voetbalspel af te kondigen.

Zij zullen het recht hebben een van de vice-presidenten van de FIFA te benoemen.

Elk der vier Britse Bonden, wordt afzonderlijk lid van de FIFA.

In de toekomst zullen de Britse Bonden geen betrekkingen mogen onderhouden of aanknopen met Bonden, die niet bij de FIFA aangesloten zijn.

Door het toetreden der Britse Bonden, is het onmogelijk nog te spreken van amateurvoetbal, zodat artikel 2 der Statuten moest worden gewijzigd.

EEN BLAMAGE.

In een correspondentie spreekt de heer G. Seppen (zie voorpagina) over het tournooi der Curaçaose voetballers in Nederland en maakt daarbij melding van een betreurenswaardig voorval dat zich te Rotterdam heeft voorgedaan. Over dit bewuste voorval schrijft het „Algemeen Dagblad" van 16 September jl. onder bovenstaand veelzeggend opschrift het volgende:

„Het verblijf van de Curaçaose voetballers in Nederland begint te lang te duren. De spelers verlangen naar huis en worden ongedurig; de leiders laten zich weinig meer aan hun jongens gelegen liggen. Dat bleek Zaterdag wel, toen de voorgenomen officiële ontvangst op het Rotterdamse stadhuis niet door kon gaan, omdat de leiders de ploeg in de steek gelaten hadden.

De voorzitter van de Curaçaose voetbalbond, de heer Viejou de enige Nederlander van het gezelschap, is Vrijdag vrij onverwacht per vliegtuig naar West-Indië teruggekeerd. Herhaaldelijk hadden de bestuurders van Feyenoord hem er op gewezen, dat zij dit onverantwoordelijk zouden vinden, maar het hielp niet. De leiding kwam nu aan den heer Willems.

Deze had er echter de voorkeur aan gegeven Zaterdagmorgen enkele privé aangelegenheden te regelen. Zo zat de ploeg geheel zonder leider en de spelers, die in een hotel aan de Reeuwijkse plassen logeerden, weigerden in de autobussen te stappen, die hen naar Rotterdam moesten brengen.

Op het Stadhuis was daar intussen alles voor de ontvangst gereedgemaakt. Burgemeester Oud, enkele wethouders, de heer Letsy, die er zijn vacantie voor onderbroken had, bestuurders van Feyenoord en vele journalisten wachtten echter tevergeefs. Anderhalf uur na het vastgestelde uur, kreeg de secretaris van Feyenoord aansluiting met Reeuwijk en toen bleek, dat de spelers er niets voor voelden naar het Stadhuis te komen.

Men kon toen niet veel anders doen, dan de officiële ontvangst afgelasten. Maar het was een blamage.

GEBOORTEN IN FRANKRIJK.

De toeneming der geboorten in Frankrijk houdt aan. Vooral in het departement van de Seine, met Parijs als centrum, heeft men op zoon aanwas niet gerekend. De statistieken over de maand Mei 1946 geven voor dit departement aan 8462 geboorten tegen 5039 en 4610 over de lijknamige maanden van 1945 en 1944. Er heerst nog steeds in groot gebrek aan bedden in de „maternaten", schrijft de Linie.

DE HEER EN MEVROUW

L. Monte-Nicasia

geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Ludmila Mercedes

Curacao, 24 September 1946

De aankomst van het Curacao-vliegtuig te Amsterdam

Ergerlijke traagheid van de Douane

„Alsof het Gangsters zijn...“

door

PIET BAKKER

Het volgende stuk troffen wij onder nogal sterke koppen aan in Elseviers Weekblad. Wij nemen het over en voegen erbij, dat Piet Bakkers voorstel om de controle hier te doen plaats vinden, weinig zin heeft: dagen en dagen is men hier al doende om van kantoor naar kantoor te rennen door de hitte, om douane-mensen thuis te ontvangen voor verzegeling van koffers, om wijs te worden uit een wirwar van onbegrijpelijk opgestelde paparassen, om zich te ergeren aan de traagheid waarmede hier op gouvernementskantoren — enkele werkelijk goeden niet te na gesproken — wordt gewekt. De heer Bakker weet niet, en dat maakt de situatie nog ijselijker, dat men hier óók gecontroleerd wordt, dan in een vliegtuig gaat en — zonder dat men in New York of elders van het vliegveld af mag — rechtsstreeks naar Amsterdam vliegt.

Piet Bakker schrijft:

O Wereld vol van waanzin!

Neem alleen eens deze tegenstrijdigheid: Hoe meer de techniek de afstanden overwint, des te hinderlijker worden de barrières, die de mens tussen de landen heeft opgetrokken. „Wij kennen geen grenzen meer...“ Jawel — — rijdt u maar eens naar Parijs. Dan zult u ze gewaar worden, die overwonnen grenzen. Een derde van uw reistijd wordt door twee grenzen, twee stomme, denkbeeldige strepen, verzwadderd.

Dwazer nog is de grens midden in het land zelf. Op het vliegveld Op Schiphol.

Smaakt ge bij Roosendaal — Esschen ten minste nog het genoegen, dat ge te ener zijde „Vergeet je parreplu niet, Hendrik“ en te anderer: „Menier, ge mot suppleren, zulle!“ hoort, — op Schiphol klinkt het aan beide zijden van de fatale lijn: „Wat doet de zwarte Bols van de week?“ Aan weerskanten zijt ge thuis en toch verdeelt die grens in de Haarlemmermeer twee werelden: Die van de vrije hemel en die der benauwde aarde. Die grens wordt gevormd door het duimsplanken wandje van de douaneloods-op-stutten...

De fiscus en ik zijn twee begrippen, die zorgvuldig uit elkaar gehouden moeten worden. Hoewel schrijven mijn vak is, parelt het zweet op mijn voorhoofd bij het invullen van mijn belastingbiljet, welks taaltje ik wel nooit zal begrijpen. Al die zinnetjes kunnen mijnentwege ook van achteren naar voren gedrukt worden, zonder dat de duidelijkheid er ook maar een grein onder lijdt. Eerder leer ik Sanskriet. Dit slechts om u mede te delen, dat hier geen belasting-expert aan het woord is. Als ik mij dus tot een lispelend opmerkinkje verstout, dan geschiedt dit met de bedeesdheid van een leek.

Rekensommetje.

Ik begrijp een paar dingen niet en zou het volgende vraagstuk ter oplossing willen voorleggen:

Een trein bevat vierhonderd en veertig passagiers en het visiteren en de pascontrôle dier reizigers nemen vijftig minuten in beslag. Hoe lang duurt dan die visitatie van vier en veertig luchtreizigers?

Antwoord: „Vijf minuten“.

Ha, ha.

Meer dan anderhalf uur.

En wát voor anderhalf uur! Er zijn omstandigheden, waarin zo'n wachtenstijd martelend lang duurt.

Om tien minuten over twaalf komt het toestel uit Curaçao op Schiphol aan. In dertig uur heeft het de grote sprong van continent gedaan. De beste luchtvaartmaatschappij ter wereld, de K.L.M., volbracht het wonder om midden in de na-ooorlogs-chaos een dienst te organiseren, die de bewondering van vriend en concurrent wekt. Knappe technici, organisators van vermaardheid, hebben zich het hoofd gebroken over de gewichtige taak om op de route, een uur, een half uur, al was het maar een kwartier, uit te sparen, zonder de alles beheersende veiligheid in het gedrang te brengen. Men spande zich in om den reizigers een service te bieden, die de maatschappij een wereldnaam heeft bezorgd. Maak het den mensen makkelijk, breng iedere zwarigheid tot een onvermijdelijk minimum terug, bespaar den klant de lasten. Goed, goed, goed...

Maar dan komt Jan de douane.

En hij behandelt diezelfde reizigers, of ze melaats zijn. Als verdacht uitschot. Anderhalf uur zijn ze de gevangenen van den voorsten cipier, van den fiscus.

Reeds vóór de machine op de vaderlandse bodem staat, worden allerlei vervelende meneren met banden om de confectie-mouwen totaal wild. Ze snauwen iedereen van het terrein. Een stel dagdieven-met-schietgeweer staat hun ter dispositie. Het is of er een gevaarlijke gangster, een lelijke spion, een vent met een stiekeme atoombom verwacht wordt en niet een gezelschap Nederlanders, die maar één verlangen kennen: het zo spoedig mogelijk weerzien van hun gelieven, van wie zij vijf, tien, twintig jaar gescheiden leefden in die verre West.

„Nee“ zeit Jan de douane, „eerst ikke...“ Het wordt een weerzien-in-ter-mijnen. Een weerzien met weerzin.

Zenuwachtige mensen zien, als de Flying Dutchman geparkeerd staat, heel even een glimpje vader, een vleugje verloofde, een ietsje oma. Een schorre kreet, een onbeholpen wuiven, een gebrekkig vreugdesprongetje. En veel tranen.

Maar dan rijdt er een bus tot vlak voor het toestel en een cordonnetje opletters ziet toe, dat alle gerepatrieerden er in verdwijnen. De bus sloft honderd meter verder. Naar de douaneloods. Dat is „de grens“.

Fijn gevoeld.

Het is toch wel fijn gevoeld om in die loods vensters met tuimelraampjes te maken. Want nu kunnen ze elkaar zien. Nu is er maar één dun glasschijfje tussen familieleden, die al jaren van elkaar droomden, die doodsangsten om elkander hebben uitgestaan, die zelfs elkaar nog nooit gezien hebben.

Door het nauwe kiertje van het tuimelraam wringt een sidderende hand wat anjers. De eerste groet tussen twee jonge mensen. Maar een harige hand duwt de bloemen terug. Een geknakte anjer valt op de grond. Màg niet. Ik zou er een lief ding voor geven om slechts één enkel schijn-argument te vernemen, waarom deze anjers het budget van Nederland in gevaar konden brengen. Juwelen van binnen naar buiten — dat zou nog een bedenkelijke kant kunnen hebben; maar anjers van buiten naar binnen — wat kunnen die voor verborgen venijn bevatten? Ik vat het niet. Ik vind het alleen maar ruw. En stom.

O — ik begrijp zo'n boel niet:

Als iemand van Nederland naar Nederland vliegt — in dit geval van Curaçao naar Schiphol — komt het er dan zo erg op aan, wat hij meeneemt? Met mijn domme verstand redeneer ik: „Hoe meer hij bij zich heeft, des te beter. Wij komen immers van alles te kort? Laat maar aanslepen!“ Maar dat is natuurlijk helemaal niet geleid van me. Er zal wel een geleerde reden zijn, dat de douane alle sponzenzakken, schoenenneuzen, holle kiezen en poederdozen doorsnuffelt naar verboden brillanten. Hoewel ik me afvraag, of de invoerrechten de ambtenaarssalarissen wel dekken.

Een vraag.

Maar moet deze snorrepijperij anderhalf uur duren?! Zijn deze formaliteiten zó gewichtig, dat zij het weerzien mogen vertreiteren?

Aannemende dat ons land te gronde zou gaan zonder dit gedoe — zou het dan niet humaner zijn om de contrôle bij het vertrek te Curaçao te doen plaats hebben? Of is men bang, dat gedresseerde smokkelmeeuwen boven de Stille Oceaan vliegen met iets clandestiens in haar bek?

Het is een eis van eenvoudige menselijkheid, dat de Overheid maatregelen treft om de visitatie tot het strict nodige en tot een alleruiterst tijdsminimum terug te brengen. Nergens is de douanecontrole zo belachelijk en lijzig als in Nederland. Zij maakt ons tot de Pygmeeën van Europa.

De K.L.M. propageert onze naam over de wereldzeeën.

In trouwe samenwerking verbetert de gemeente Amsterdam het internationale knooppunt Schiphol.

En de douane trapt een emmer vuil zeepsop over het gladgewreven parket van onze nationale goodwill.

UIT ONS CARAÏBIË

TOERISME NAAR CARAIBIË.

In de Surinaamse bladen treffen wij het volgende communiqué aan:

De ontwikkeling van het toeristen verkeer in het Caraïbisch gebied, door de instelling ener permanente vereniging, zal het onderwerp van een bijeenkomst zijn welke op 30 September a.s. in het St. George Hotel, Brooklyn, New York, zal worden gehouden.

Door de Caraïbische Commissie, het officieel adviserend lichaam, waarvan Frankrijk, Nederland, Engeland en de Verenigde Staten van Amerika leden zijn, zijn uitnodigingen uitgezonden.

De bijeenkomst zal worden bijgewoond door afgevaardigden en adviseurs uit de Caraïbische gebiedsdelen van de vier commissieleden, terwijl de uitnodigingen zich zullen uitstrekken tot de eilanden Cuba, Haiti en de republiek Dominica. De plenaire zittingen zullen worden bijgewoond door vertegenwoordigers van de verschillende takken van toerisme en nijverheid.

Een publicatie vanwege de Caraïbische Commissie in het vorig jaar belichtte de voordelen van een regionale toenadering en is overtuigd dat een goede gelegenheid wordt geboden voor de ontwikkeling van het toeristenverkeer als een hoofdfactor in de economie van het gebied. Naar schatting bedraagt het reisvermogen van het Caraïbisch gebied ongeveer 600000 bezoekers per jaar. Op de tweede zitting van de West-Indische Conferentie te St. Thomas onlangs gehouden, werd dan ook het ontwerp geestdriftig gesteund.

De samenwerkende gebieden zullen gezamenlijk biezondere pogingen aanwenden door reclame en publicatie aan de attractie bekendheid te geven en zullen zich voorts gemeenschappelijk wenden tot transport ondernemingen en agenten, alsmede tot allen die belang stellen in de ontwikkeling van het toeristenverkeer in het Caraïbisch gebied.

KOOPT HOTEL.

De Aga Khan, de fabelachtig rijke leider der Mohammedanen in Brits-Indië, heeft onlangs voor een bedrag van 2.325.000 dollar het Palace Hotel en het Hotel en Restaurant des Palmiers te Lausanne gekocht.

ZIJ ZONGEN WEER.

„Deutschland über alles“.

In het hart van Hamburg heeft weer drie maal binnen een half uur het: „Deutschland, Deutschland über alles“ weerklonken, gezongen door enige duizenden Duitsers voor de trappen van het stadhuis.

Het was een demonstratie, de eerste massademonstratie tegen de geallieerde bezetting. Deze gold het plan van de geallieerde contrôlecommissie, volgens hetwelk 30.000 personen in Hamburg hun woningen moeten ontruimen teneinde plaats te maken voor het Britse hoofdkwartier, dat aldaar gevestigd zal worden.

Een deputatie van 500 vrouwen uit de twee wijken, waar de Britse officieren zullen onderdak gebracht worden, eiste tot den burgemeester toegelaten te worden. Dit werd toegestaan, doch de menigte groeide aan, begon te zingen en beledigingen te richten aan het adres der bezettingsautoriteiten. De burgemeester adviseerde de menigte rustig uiteen te gaan. De demonstratie eindigde echter eerst na het optreden der militaire politie. Nazie-liederen werden niet gezongen, wel het „Gott strafe England“.

Deze demonstratie is symptomatisch voor de situatie in Hamburg waar de stemming slecht is vanwege de uiterst lage rantsoenen.

DIENSTWEIGEREN?

Uit de Nieuwe Leidse Crt:

De nieuwe Minister van Oorlog is niet gelukkig, want het schijnt hier en daar in het leger een moreel pesthuis te zijn. Wie een aalmoezenier spreekt, verneemt uit deze gesprekken ten eerste, dat het merendeel van onze jongens werkelijk wel goed wil, maar dat zij blootgesteld zijn aan de meest funeste invloeden van lieden, die hun taak niet begrijpen en die alle verantwoordelijkheidsgevoel missen.

Er zijn er zeer zeker onder de legerleiding, die alles op alles zetten om het moreel omhoog te brengen. Maar zij kunnen blijkbaar niet tegen de stroom opkomen. Het „Lichtbaken“ van onlangs heeft aangaande de toestanden feiten onthuld, waarbij van tevoren moest worden gezegd, dat de kinderen de huiskamer maar moesten uitgaan.

Er is een heel dossier van brieven waaruit het misdadig gebrek aan morele opvoeding blijkt, terwijl er zelfs rondlopen als instructeur die bij wijze van spreken les geven in ontucht. Nog eens, wie met aalmoezeniers spreekt, staat versteld over de treurige gevolgen die het in-dienst-zijn op talloze jonge en zelfs oudere mensen heeft.

Het is dan ook volkomen begrijpelijk, dat menige vader en moeder zich afvraagt, en menige jonge kerel ook: zal ik het maar niet vertikken om onder de dienst te gaan? Ik wil wel mijn vaderland dienen, maar wens niet verpest te worden. En laat men dan niet schijnheilig aankomen met de bewering: „Dat zal aan jezelf liggen“, want de omgeving schijnt op sommige plaatsen van zulk een aard te zijn en de leiding zo zonder begrip voor verantwoordelijkheid, dat het menselijkerwijze gesproken onmogelijk is om niet in de vloed onder te gaan.

Als er niet op korte termijn een ernstige verbetering komt en als niet op zeer radicale wijze verpestende elementen uit het leger worden verwijderd, of ze gouden kragen of geen gouden kragen dragen, dan zullen wij inderdaad dienstweigering gaan propageren!

Ieder wil wat hebben van de Italiaanse Koloniën.

door

Louis Nevin.

Parijs

Louis Nevin

De netelige quaestie der Italiaanse koloniën, welke voor een jaar ter zijde werd gelegd door de Raad der Ministers van Buitenlandse Zaken, werd aan de Vredesconferentie voorgelegd, terwijl de Grote Vier Ministers besprekingen hielden over de wijze waarop de conferentie de zaken zou kunnen afhandelen vóór 15 October. Bidault riep de Grote Vier bijeen voor Woensdagmiddag om de amendementen op de vredesverdragen, waarover de assistenten der Ministers van Buitenlandse Zaken nog slechts kleine meningsverschillen hebben, te bespreken. De assistenten hebben het werk van de conferentie reeds enigszins bespoedigd door de amendementen op te ruimen waarover de afvaardigingen der Grote Vier het reeds geheel eens zijn. Indien de kopstukken de geschillen over de amendementen, waarover zij het nog niet eens werden, kunnen wegwerken, is het mogelijk dat de commissies van de conferentie tegen 5 October gereed komen met de verdragen zodat er tien dagen overblijven voor de debatten in voltallige vergaderingen.

De Italiaanse hoofdafgevaardigde Ivanoe Bonomi heeft intussen gevraagd aan de Politieke en Territoriale Commissie voor Italië om Libye, Eritrea en Italiaans Somaliland te plaatsen onder Italiaans voogdijschap.

Bonomi's rede gaf aanleiding tot een debat over artikel 17 van het Italiaanse ontwerp-verdrag waardoor 1) Italië gedwongen zou worden de souvereiniteit en rechten over Libye, Eritrea en Somaliland op te geven 2) men opdracht zou geven aan de speciale raad van de assistenten der Grote Vier Ministers om een blijvende oplossing te vinden voor de toekomst van de kolonies of het vraagstuk door te zenden naar de Verenigde Naties om daar te worden beslist 3) de koloniën gedurende een jaar zouden blijven onder de huidige leger-bezetting (door de Britten).

Bonomi werd gevolgd door den Egyptenaar Ghali Pasja, die Eritrea en enkele delen van Libye voor zijn land opeiste; voorts door den Ethiopiër Ako Akilu Abte, die Eritrea voor zijn land wenste en Raul Hernandez van Brazilië, die Bonomi's verzoek steunde om de koloniën onder Italiaans voogdijschap te laten.

Enig blijk van het succes der assistenten van de Grote Vier Ministers om in afzonderlijke besprekingen tot overeenkomst te geraken werd Zondag gezien toen de Noordamerikaanse afgevaardigde Thorp overhelde naar de Sovjet-politiek om slechts een gedeeltelijke schadeloosstelling te doen geven voor Geallieerd bezit dat beschadigd of in beslag genomen werd in vijandelijk gebied. De Franse afgevaardigde Herve Alphand gaf te kennen dat Frankrijk het Noordamerikaanse voorbeeld eventueel zou volgen, doch de Britten bleven op hun stuk staan voor een 100% vergoeding.

Een gelijksoortige toestand deed zich voor in de Economische Commissie voor de Balkan ten aanzien van het Roemeens verdrag. Er zijn aanwijzingen dat de Verenigde Staten van standpunt zullen veranderen met betrekking tot de Bulgaarse en Hongaarse verdragen. Als compensatie volgde de Sovjet-afgevaardigde A. A. Arcutiounian het Noordamerikaanse voorbeeld en kantte zich tegen het Joegoslavische amendement om een volledige vergoeding te eisen voor de Joegoslavische schepen die door Italië afgenomen. De Joegoslavische afgevaardigde weigerde de Russische eis te gehoorzamen om het amendement in te trekken dat later met 12 tegen 4 verworpen werd; alleen het Slavische blok stemde voor. De Politieke Commissie voor Hongarije ging voort met de besprekingen der Tsjechoslowaakse eisen om Hongarije te dwingen de overdracht van 200.000 Hongaren van Tsjechoslowakije naar Hongarije te aanvaarden.

De Tsjechische eis ondervond oppositie van den Noordamerikaansen Luitenant Generaal Walter Bedell Smith, die aanvoerde, dat zulk een overdracht slechts moet geschieden als gevolg van wederzijdse onderhandelingen.

De afgevaardigde van Byelo-Rusland stelde een compromis voor waarbij Hongarije gedwongen wordt in principe de overdracht der in Tsjechoslowakije wonende Hongaren te aanvaarden, waarbij de biezonderheden dan uitgewerkt worden in wederzijdse onderhandelingen (Parijs, (AP) 23.9).

Moderne Luchthavens

door

C. VAN STEENDEREN.

Als men tegen een buitenstaander over een vliegveld spreekt, dan denkt deze aan een grote vlakte met een betonnen platvorm en betonnen banen, loodsen voor de vliegtuigen, werkplaatsen, een restaurant, waar het goed is om te zijn, een aan een doorlopend va et vient van allerlei vliegtuigen, aan een gezellige middag. Maar hij weet niets van de plannen, die werden gemaakt, voor die luchthaven er was, van alle ervaring, die erin verwerkt is. Want die startbanen zijn niet zomaar aangelegd, die gebouwen zijn niet min of meer willekeurig geplaatst.

Alles is gedaan volgens een vast plan, van te voren zeer zorgvuldig gemaakt en waarbij rekening is gehouden met de te verwachten uitbreidingen in de komende jaren. Want het luchtverkeer groeit nog steeds en geen luchthaven ter wereld heeft zijn definitieve vorm reeds gekregen.

Oorspronkelijk waren de luchthavens grote grasvlakten met de gebouwen aan één kant. Maar de vliegtuigen werden groter en zwaarder, de snelheid in de start en landing nam toe, de wielen kregen remmen en de grasmat kon die belasting niet meer verdragen. Dus moesten banen worden aangelegd. Eerst kwam de enkelvoudige baan, de Unistrip, gelegd in de meest voorkomende windrichting, waardoor het mogelijk was op die baan te starten en te landen tegen de wind in twee richtingen. Een dergelijke enkele baan had echter het nadeel, dat het nogal eens voorkwam, dat met zijwind moest worden gestart en geland en men zette er toen een tweede baan loodrecht op, waardoor de L-strip ontstond. Nu kon tegen de wind in vier richtingen worden geland en gestart, een hele verbetering reeds. Men bleef echter nog steeds last hebben van die zijwind, en men maakte de banen daarom vrij breed, zodat eventueel in schuinse richting kon worden gereden. Het alternatief was slechts een groot aantal in verschillende richtingen lopende banen.

De kosten hiervan waren echter vrij hoog en dus bedacht men een aantal van dergelijke goedkope L-strips rond de stad. In de practijk had dit plan echter enorme bezwaren, want bij elke verandering van windrichting zou al het personeel van de ene naar de andere baan moeten verhuizen, men zou overal een radio-installatie moeten hebben voor het binnenloodsen der toestellen onder omstandigheden van slecht zicht, men zou bij al die banen complete installaties moeten hebben om de vliegtuigen van olie en benzine te kunnen voorzien enz. enz. Een eenvoudig rekensommetje toonde aan, dat die „goedkope" banen veel en veel duurder waren in de practijk dan één „duur" centraal vliegveld.

Intussen hadden die Unistrip en L-strip nog het nadeel, dat slechts één vliegtuig tegelijkertijd kon landen of starten en men kwam toen op de gedachte van de Duostrip, twee evenwijdig lopende banen, gescheiden door een platform met het stationsgebouw, waarvan de ene baan wordt gebruikt voor de start en de andere voor de landing. Hieruit ontwikkelde zich logisch de Tangentiaalstrip met een centraal gelegen stationsgebouw, waarover een aantal vliegtuigen, afhankelijk van het aantal beschikbare banen, tegelijkertijd kan starten en landen.

Als vierde patroon kwam de Driehoekstrip bestaande uit drie enkelvoudige banen in driehoeksvorm, met de gebouwen liggende aan een der zijden, waaruit weer de Multistrip werd ontwikkeld. Slechts de twee laatste patronen, met de variant Multistrip, komen in aanmerking voor de grote luchthavens, waar dagelijks een groot aantal verkeersvliegtuigen binnenkomt en vertrekt.

Beide patronen hebben natuurlijk hun voor- en nadelen. Het grote voordeel van de Tangentiaalstrip ligt in de hoeveelheid luchtverkeer, die binnen een bepaalde tijd veilig kan worden verwerkt. Het is nl. wenselijk, dat vliegtuigen tijdens de vlucht steeds op een zo groot mogelijke horizontale afstand van elkander verwijderd blijven, aangezien ze zich dan met grote snelheid voortbewegen en dat ze eerst dicht bij elkander komen, als ze weinig of geen snelheid meer hebben.

Bij de Tangentiaalstrip, zoals voorgesteld in het schema kunnen steeds drie vliegtuigen tegelijkertijd landen en tevens drie tegelijkertijd vertrekken zonder dat er enig gevaar voor botsing bestaat, iets, dat niet mogelijk is bij een andere vorm van het banenstelsel. Immers, als de machines de haven aanvliegen, zijn ze nog steeds ver van elkander. Weliswaar naderen ze elkaar naar mate ze dichter bij het veld komen, doch de banen liggen ver genoeg uiteen op de plaats, waar de wielen der machines de grond raken, dat enig gevaar voor botsing zou bestaan. Slechts bij het rijden naar de centraal gelegen gebouwen komen de vliegtuigen werkelijk dicht bij elkander, doch dan is hun snelheid dermate gering, dat van enig gevaar geen sprake meer kan zijn.

Bij het vertrek geberrt precies het omgekeerde en er is dan ook geen enkel bezwaar om meer banen tegelijkertijd te gebruiken, hetgeen de capaciteit van de luchthaven natuurlijk verhoogt. Bovendien wordt nu steeds geland naar de gebouwen toe en gestart van de gebouwen af. De vliegtuigen behoeven dus steeds slechts een korte afstand te rijden om te lossen, respectievelijk om hun vertrekpunt te bereiken en speciale rijbanen kunnen vervallen. Een nadeel van dit systeem is echter, dat de wegen naar de gebouwen nu steeds over het platform en de banen lopen, waardoor binnenkomende en vertrekkende vliegtuigen gehinderd kunnen worden. Om zulks te voorkomen, is men dus wel genoodzaakt om tunnels aan te leggen, een altijd vrij kostbare geschiedenis. Uitbreiding der gebouwen kan ook moeilijkheden geven en het zal in de practijk wel niet doenlijk zijn om, behalve het stationsgebouw, ook de loodsen en werkplaatsen centraal te plaatsen, zodat onvermijdelijk toch een rij gebouwen langs de rand van de luchthaven verrijst.

Bij de Driehoekstrip kan steeds slechts één enkele baan worden gebruikt en men kan dus nimmer meer dan één vliegtuig laten starten of landen. Men heeft daarom de Multistrip ontwikkeld, waarvan Schiphol een voorbeeld is en waarbij men de beschikking heeft over een aantal evenwijdig lopende banen. Het nadeel van dit systeem is, dat men nu de vliegtuigen nooit vrij dicht bij elkander brengt als ze zich nog in de lucht bevinden en ze een hoge snelheid hebben. Ook in de start blijven de vliegtuigen dicht bij elkander en het gevaar voor botsing blijft dus, in theorie tenminste steeds aanwezig, vooral onder omstandigheden van slecht zicht.

Ook is het bij dit systeem niet goed mogelijk om twee machines tegelijk te laten landen en starten, tenzij men twee verschillende banen gebruikt en ook dan nog blijft er gevaar voor botsing. Een derde bezwaar is, dat de vliegtuigen nu steeds een vrij grote afstand moeten rijden om te kunnen lossen of het startpunt te bereiken, terwijl rijbanen niet kunnen worden vermeden. De gebouwen zijn echter aan één kant van het terrein gegroepeerd en men heeft dus steeds met slechts één obstakel te maken.

Eventuele uitbreiding van het gebouwencompler levert geen biezondere moeilijkheden op, evenmin als de eventuele uitbreiding der banen, zodat, ondanks enkele nadelen, de Multistrip ettelijke zeer positieve voordelen biedt.

Men ziet beide systemen dan ook toegepast bij de meest moderne luchthavens.

Idlewild (New York) en Orly (Parijs) zijn voorbeelden van de Tangentiaalstrip, Warszawa en Heathrow (Londen) met schiphol daarentegen hebben een Multistrip-patroon der banen. De practijk zal moeten aantonen welk der beide systemen het beste zal voldoen bij het toenemende luchtverkeer.

(Christofoor)

SURINAME

SURINAAMSE GRIEVEN EN WENSEN.

Puntsgewijze vat Pater Drs. C. de Klerk C.ss.R. in een artikel in De Linie de grieven en wensen van Suriname als volgt samen:

„De grieven en wensen der Hindostani en Javanen in Suriname betreffen, kort samengevat, het volgende:

1. Hun positie in de Surinaamse gemeenschap, waarin zij als een vreemd, ongeassimileerd bestanddeel worden beschouwd.

2. Hun verhouding tot het Landsbestuur, waarvan sommige gezagsdragers deze bevolkingsgroepen vaak kleineren en bij benoemingen voorbijgaan.

3. Het gebruik van het krenkende woord „koelie", dat vele Creolen in minachtende zin bezigen, om er de Hindostani mede aan te duiden.

4. De belemmeringen, die zij ondervinden, om in de landbouw en vooral in niet-agrarische bedrijven, zich een passend zelfstandig bestaan te verwerven.

6. Het onderwijs en de geneeskundige behandeling, waarin zij, als districtsbewoners bij de hoofdzakelijk uit Creolen bestaande stadsbevolking, ten achter worden gesteld.

7. De politieke verhoudingen, waarin, vooral in een in het vooruitzicht gesteld nieuw staatsbestel, met hun getalssterkte en specifieke belangen niet voldoende rekening wordt gehouden.

In hoofdzaak lijken ons deze grieven niet geheel ongegrond, doch liever wijzen we hier op een latent conflict, waarvan bovengenoemde grieven slechts de naar buiten tredende verschijnselen zijn. Het betreft vooral de Creolen en de Hindostani; in belangrijk mindere mate de Javanen, die nog weinig op de voorgrond treden in het openbare leven. Terwijl de Creolen de sociaal bovendrijvende groep der bevolking vormen, streven de Hindostani door arbeidslust en spaarzaamheid hen economisch voorbij en worden zo de voornaamste eigenaren van grond, huizen en bedrijven. Dit succes schijnt de Creoolse bevolking enigermate te verontrusten. Maar omdat de Hindostani nu ook van de speciaal voor de Creolen gereserveerde betrekkingen hun aandeel beginnen op te eisen, komt hierbij een element van bittere concurrentie: de Creolen gevoelen zich bedreigd in hun bestaansmogelijkheid.

Het is begrijpelijk, dat de Creolen tegen die eisen der Hindostani in verzet komen en de wassende invloed van deze trachten tegen te gaan. Het zou echter te betreuren zijn, als hun leidende positie in ambtelijke betrekkingen daarbij meer gewicht in de schaal zou leggen dan gelijkwaardige economische praestaties, die en hunzelf en het gehele gebiedsdeel ten goede zouden komen.

Moge door hogere en wederzijdse waardering verbetering van eigen gebreken en tactvol ingrijpen van het hoogste rijksbestuur aan Suriname een onverkwikkelijke rassenstrijd, zoals die gevoerd werd tussen de blanke Hindostani in Zuid-Afrika, bespaard blijven."

HANDELSONDERNEMING SURINAME OPGERICHT ..

Wij lezen in „De Tijd":

Enige leden van de Haagse K. P. „De speciale brigade" hebben, met aanbevelingen van Z.K.H. Prins Bernhard en stafofficieren van de B.N.S. het initiatief genomen tot het oprichten van een houtaankap en cultuuronderneming in Suriname, genaamd „Surinaamse Handelsonderneming", welke zal zijn gevestigd te Paramaribo.

Enige maanden geleden werd een concessie, groot 2500 H.A. overgenomen en tevens vergunning verkregen om op diverse plantages, groot 3300 H.A. landbouw te beoefenen.

Verder werd vergunning verleend voor houtaankap op een terrein van 1500 H.A., terwijl er nog een concessie voor houtaankap is aangevraagd voor een gebied van ca. 6000 H.A. Directeur der onderneming is de heer J. A. Sletering, die reeds in Suriname is en inmiddels o.a. relaties heeft aangeknoopt met de „World Lumber Co." een Noordamerikaanse N.V., die voor de levering zal zorgen.

Men hoopt op deze wijze binnenkort weer Surinaams hout, dat zo hard nodig is voor de wederopbouw, en andere Surinaamse producten, zoals rijst, sinaasappelen, bacoven op de Nederlandse markt te brengen.

FEEST OP BONAIRE.

Nieuwe put zal droogte helpen bestrijden.

Zaterdag jl. hebben de Bonairianen op Noord di Salinja flink feest gevierd ter gelegenheid van de ingebruikstelling van een grote nieuwe put. Aan deze put hadden de Duitsers zeven weken en vier dagen gewerkt met bibbermachines en dynamiet en de kosten er van bedroegen 1600 gulden. Maar de Bonairianen zijn blij dat men er thans gebruik van kan maken, omdat alle drinkwater als gevolg van de aanhoudende droogte opraakt.

De rechters die pas een bezoek aan het eiland hebben gebracht, konden bovendien ervaren hoe moeilijk het is een bad te nemen met zoet water.

Alzo dan stroomde men samen bij de nieuwe put. De waarnemend Gezaghebber Jacobus Christiaan Paap, die zich zeer bemind heeft weten te maken gedurende de drie maanden van zijn bewind, was er aanwezig met zijn echtgenote. Ook waren er verschillende personen die geholpen hadden om de put klaar te krijgen, o.a. de heren R. J. Provence, Pedro Martijn en Hendrik Martijn.

Het terrein was met vlaggen en palmtakken versierd, muzikanten kwamen met tomtom, fluit, wiri-wiri en guitaars en de gastvrije Elenita Martijn, eigenares van de plantage, liet de nodige koude dranken aanrukken.

's Middags kwamen verschillende autoriteiten, waaronder de Gezaghebber, Rechter Weeber en Advocaat-Generaal Ellis, Pastoor Brenneker en de fraters, een kijkje nemen. Er was een erewacht van veldwachters en het Wilhelmus werd gezongen door de aanwezigen. Het volk riep: „Biba Gezaghebber" en ving aan met de „simadam", waarbij gedanst werd rondom den Gezaghebber.

Om 18 uur maakte de heer Johan Roos, Boswachter, een eind aan het feest en trok men af naar Antriol onder koehoorngeschal, tomtomgeroffel en geratel.

NEDERLANDSE SCHILDERIJEN NAAR ARUBA.

De Stichting ter Bevordering van de Belangen Buitenlands der Hedendaagse Nederlandse Beeldende Kunstenaars (Secretariaat Herengracht 398, Amsterdam-C) heeft met veel moeite en kosten kans gezien een 43-tal schilderijen van Nederlandse schilders naar de West te zenden. In een aantal stevige kisten verpakt zijn ze dezer dagen op Aruba aangekomen.

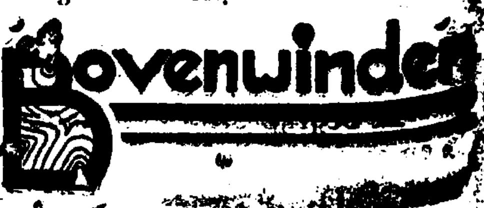
Wij werden in de gelegenheid gesteld de schilderijen dadelijk na het uitpakken te bewonderen. Elk schilderstuk is keurig ingelijst en draagt aan de achterzijde een stempel van het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, waaruit de echtheid blijkt.

Van de schilders, bij deze collectie vertegenwoordigd, noemen wij: D. W. Bekking, J. F. van Deene, W. van Eck, Gerard Drost, Willem Klein. Zij hebben zich vooral toegelegd op het in beeld brengen van het mooie typische Nederlandse landschap: Korenveld, Oude Schaapskooi in Twente, Hooilandschap, Duin bij Bergen, maar ook zijn er prachtige klederdrachten en verder enkele stillevens.

Naar men ons mededeelde heeft het Rijksmuseum te Amsterdam enkele werken van deze Kunstenaars aangekocht.

Omstreeks half October zullen deze schilderijen geëxposeerd worden in het gebouw van de Sociedad Bolivariana te Oranjestad. Deze tentoonstelling, de eerste in dit genre, belooft iets biezonders te worden. Het Bestuur van de Arubaanse Kunstkring heeft erin toegestemd de tentoonstelling te houden onder de auspiciën van de kring.

Wij hopen nog nader hierop terug te komen.

LUCHTPOST VAN DE BOVENWINDEN.

Voor een gewone luchtpostbrief van de Bovenwinden naar Curaçao betaalt men 15 cent. Het porto voor Bovenwinden — Nederland bedraagt echter 60 cent, tegen Curaçao — Nederland 45 cent. Zo ook wordt voor de luchtpost van de Bovenwinden naar de Verenigde Staten 30 cent gerekend tegen 15 cent voor luchtpost Curaçao — Verenigde Staten.

Het is wel vreemd, dat delen van hetzelfde gebiedsdeel andere posttarieven hebben. Een luchtpostbrief Aruba — Nederland kost toch geen 55 cent omdat het tarief Aruba — Curaçao 10 cent is en het tarief Curaçao — Nederland 45 cent?

Is er niet een of andere regeling te treffen waardoor de luchtposttarieven op de Bovenwinden verlaagd worden om in overeenstemming te worden gebracht met die van Curaçao?

HOOFD VAN DE ST. JOZEFSCHOOL.

Tot hoofd van de St. Jozefschool te Philipsburg (St. Maarten) is benoemd de Eerwaarde Zuster Gerarda Majella O.P. Zuster Gerarda werd geboren op Aruba.

